

Sygn. akt I C 1413/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy inspektor K. M.

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko A. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. oddała wniosek pozwanej A. K. o zasądzenie kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 1413/16

UZASADNIENIE

Powódka M. S. wniosła w dniu 6.07.2015 roku pozew przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 1.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia montażu szafy tj. 19.04.2012 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że roszczenie wywodzi z zawartej z pozwaną umowy o wykonanie i montaż szafy. W ocenie powódki zamontowana szafa nie nadaje się do użytku, ponieważ posiada szereg wad fizycznych (u dołu szpary, nierówności, drzwi nie domykają się z prawej i lewej strony, a ubrania zamiast wisieć na wieszakach leżą od połowy w dół na półce). Pierwsza reklamacja została złożona telefonicznie dnia 30.04.2012 roku, do której pozwana się nie ustosunkowała. Później było jeszcze mnóstwo zgłoszeń telefonicznych, których pozwana nie odbierała i nie reagowała na zgłoszenia. W dniu 19.05.2014 roku powódka wysłała pismo, które zostało skutecznie doręczone pozwanej. Na pismo to pozwana nie odpowiedziała.

Zdaniem powódki szafa nie nadaje się do użytku, a pozwana nie reagowała na zgłoszenia reklamacyjne.

Zarządzeniem z dnia 10.05.2016 roku został stwierdzony brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 20).

Pozwana A. K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej przyjęła od pozwanej dnia 30.03.2012 roku zamówienie na wykonanie szafy. Zamówiona szafa została wykonana ściśle według projektu określonego przez powódkę, a szkic z wymiarami został graficznie zamieszczony w zamówieniu. Szafa została

wykonana, a następnie zamontowana. Powódka odebrała przedmiot zamówienia i nie zgłaszała w dniu odbioru jakichkolwiek uwag co do niezgodności z zawartą umową, ani uwag jakościowych co do sposobu zamontowania szafy.

Pozwana zaprzeczyła, aby powódka zgłaszała jakiegokolwiek reklamacje co do niezgodności wykonania zamówionej i zamontowanej szafy w okresie 6 miesięcy od daty wydania. Zaprzeczyła również, aby powódka reklamowała telefonicznie jakość wykonanej szafy.

Pozwana oświadczyła, że pierwsza formalna reklamacja powódki wpłynęła do pozwanej w maju 2014 roku czy po ponad dwóch latach od wykonania i zamontowania szafy.

Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.03.2012 roku pomiędzy M. S. a A. K., prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą A (...) A. K., doszło do zawarcia umowy, na mocy której A. K. zobowiązała się wykonać szafę oraz zamontować ją w mieszkaniu M. S., zaś M. S. zobowiązała się zapłacić z tego tytułu na rzecz A. K. kwotę w wysokości 2.050,00 zł.

M. S. uiściła zaliczkę na poczet wykonania tej umowy w wysokości 600,00 zł.

(bezsporne)

Zamówienie zawiera szkic szafy, jej wymiary oraz oznaczenie kolorystyki (dąb P.).

Zgodnie z punktem ósmym ogólnych warunków sprzedaży drzwi przesuwnych I. (...) S.A. gwarantuje trwałość elementów mechanicznych przez okres 5 lat od daty zamontowania w mieszkaniu klienta. Gwarancja oznacza, iż towar wadliwy będzie wymieniony. (...) S.A. nie ponosi odpowiedzialności za szkody nie związane bezpośrednio z istotą towaru, bądź wykonanej w związku z tym usługi.”

(dowód: kserokopia zamówienia k. 3 i 3 v)

Szafa została zamontowana w dniu 19.04.2012 roku.

(bezsporne)

W dniu montażu szafy M. S. zapłaciła resztę umówionej kwoty w wysokości 1.450,00 zł.

(dowód: dowód wpłaty k. 5)

W dniu 19.05.2014 roku wysłała do A. K. pismo, w którym zarzuciła, że pozwana nie poinformowała jej osobiście lub telefonicznie o likwidacji sklepu. Powódka wskazała, że ktoś musi wykonać poprawki szafy albowiem od chwili montażu szafy zauważyła dużo wad. Wskazane wady to:

- brak półki u góry na szerokość szafy;
- materiał miał być gładki, a jest bardzo szorstki;
- drzwi nie domykają się od strony prawej pół cm, od lewej 1,5 cm;
- lewa strona szafy od połowy w dół jest wykonana na ukos od środka, dlatego są takie szpary, nierówności;
- ponadto jest jeszcze dużo innych wad trudnych do opisanie, które należy obejrzeć i poprawić.

(dowód: pismo z dnia 19.05.2016 roku k. 6 wraz z dowodem nadania)

W dniu 5.06.2014 roku M. S. złożyła do Stałego Polubownego Sądu Konsumenckiego przy Wojewódzkim Inspektorze Inspekcji Handlowej w G. – Ośrodka (...) w S. wniosek o rozpatrzenie sporu wynikłego pomiędzy M. S. a A. K. z tytułu nienależytego wykonania umowy o wykonanie i montaż szafy. Zarządzeniem z dnia 2.07.2014 roku wniosek został zwrócony.

W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w postępowaniu reklamacyjnym.

(dowód: wniosek o zapis na sąd polubowny k. 9 i 9 v., kopia zarządzenia z dnia 2.07.2014 roku k. 10)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie było to, że strony postępowania zawarły umowę o wykonanie i montaż szafy, jak również to, że powódka po raz pierwszy na piśmie z dnia 19.05.2014 roku zgłosiła niezgodność towaru z umową.

Sporne w sprawie było to, czy powódka wcześniej zgłaszała pozwanej niezgodność towaru z umową, jak również to, czy szafa została wykonana i zamontowana zgodnie z umową.

Ciężar wykazania powyższych okoliczności, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., spoczywał na powódce. Powódka temu obowiązkowi nie sprostała.

Na mocy przepisów ustawy z dnia 27.07.2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z dnia 5 września 2002 r.) ustawę stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny) (art. 1 ust. 1).

Do sprzedaży konsumenckiej nie stosuje się przepisów art. 556-581 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (art. 1 ust. 4).

Sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania (art. 4 ust. 1).

Za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową uważa się również nieprawidłowość w jego zamontowaniu i uruchomieniu, jeżeli czynności te zostały wykonane w ramach umowy sprzedaży przez sprzedawcę lub przez osobę, za którą ponosi on odpowiedzialność, albo przez kupującego według instrukcji otrzymanej przy sprzedaży (art. 6).

Jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia.

Nieodpłatność naprawy i wymiany w rozumieniu ust. 1 oznacza, że sprzedawca ma również obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez kupującego, w szczególności kosztów demontażu, dostarczenia, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia.

Jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust. 1, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione.

Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia (art. 8 ust. 1, 2, 3 i 4).

Kupujący traci uprawnienia przewidziane w art. 8, jeżeli przed upływem dwóch miesięcy od stwierdzenia niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową nie zawiadomi o tym sprzedawcy. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie zawiadomienia przed jego upływem (art. 9 ust. 1).

Sprzedawca odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jedynie w przypadku jej stwierdzenia przed upływem dwóch lat od wydania tego towaru kupującemu; termin ten biegnie na nowo w razie wymiany towaru. Jeżeli przedmiotem sprzedaży jest rzecz używana, strony mogą ten termin skrócić, jednakże nie poniżej jednego roku.

Roszczenia kupującego określone w art. 8 przedawniają się z upływem roku od stwierdzenia przez kupującego niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową; przedawnienie nie może się skończyć przed upływem terminu określonego w ust. 1. W takim samym terminie wygasa uprawnienie do odstąpienia od umowy.

Zawiadomienie sprzedawcy o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową przerywa bieg przedawnienia. Przedawnienie nie biegnie w czasie wykonywania naprawy lub wymiany oraz prowadzenia przez strony, nie dłużej jednak niż przez trzy miesiące, rokowań w celu ugodowego załatwienia sprawy.

Upływ powyższych terminów nie wyłącza wykonania uprawnień wynikających z niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową, jeżeli sprzedawca w chwili zawarcia umowy wiedział o niezgodności i nie zwrócił na to uwagi kupującego. (art. 10 ust. 1, 2, 3 i 4).

Podkreślenia wymaga stanowisko zgłoszone przez powódkę na rozprawie, która podtrzymując żądanie pozwu zarzucała pozwanej wykonanie szafy, w której nie mieszczą się ubrania powódki.

Ocenę zasadności żądań powódki należało przeprowadzić w oparciu o obowiązujące w dacie zawarcia umowy z dnia 30.03.2012 roku przepisy przywołanej ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego. Żądanie zapłaty kwoty 1.000,00 zł jest żądaniem opartym na żądaniu obniżenia ceny, albowiem zmierza do odzyskania przez powódkę części kwoty, którą zapłaciła za wykonanie umowy z dnia 30.03.2012 roku.

Fakt udzielenia gwarancji w punkcie ósmym ogólnych warunków sprzedaży (k. 3 verte) nie ma znaczenia w sprawie, albowiem powódka nie zgłaszała żądań związanych z trwałością elementów mechanicznych.

Ponieważ pozwana zaprzeczyła, aby przed pismem z dnia 19.05.2014 roku (k. 6) powódka zawiadomiła ją o niezgodności towaru z umową, obowiązkiem powódki było wykazanie, że zawiadomiła pozwaną o niezgodności towaru z umową w terminie dwóch miesięcy od daty stwierdzenia niezgodności. Powódka takiego dowodu w sprawie nie zgłosiła ograniczając się jedynie do twierdzeń o wykonywanych telefonach w 2012 roku do sklepu prowadzonego przez pozwaną. Powódka oświadczyła, że wady szafy dostrzegła już na drugi dzień po montażu (oświadczenie złożone na rozprawie w dniu 4.07.2016 roku, czas nagrania: 00:04:36), a zatem winna o tym zawiadomić pozwaną najpóźniej do dnia 20.06.2012 roku.

Konsekwencją niewykazania przez powódkę zawiadomienia pozwanej o niezgodności towaru z umową jest przyjęcie, że powódka utraciła uprawnienia przewidziane w art. 8 przywołanej ustawy (doprowadzenie towaru do stanu zgodnego z umową, obniżenie ceny, odstąpienie od umowy).

Niezależnie od powyższych ustaleń wobec zgłoszonego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia, stwierdzić należy, że roszczenie zgłoszone w pozwie skutecznie wniesionym w dniu 6.07.2015 roku jest przedawnione.

Roczny termin przedawnienia roszczenia liczony nawet od najdłuższego dwuletniego terminu, w którym pozwana odpowiadała za niezgodność towaru z umową (art. 10 ust. 1) minął najpóźniej z dniem 19.04.2015 roku (data montażu szafy 19.04.2012 roku + dwa lata odpowiedzialności przewidzianej w art. 10 ust. 1 + roczny termin przedawnienia uregulowany w art. 10 ust. 2 przywołanej ustawy).

Pozew został skutecznie wniesiony w dniu 6.07.2015 roku (k. 37), a zatem po upływie okresu przedawnienia roszczenia.

Wobec powyższego sąd na podstawie przepisu art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 27.07.2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. 2002, Nr 141, poz. 1176) w zw. z art. 117 § 2 k.c. powództwo oddalił, o czym orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Pozwana nie była wzywana do osobistego stawiennictwa na termin rozprawy. Zgłoszony przez pozwaną wniosek o zasądzenie kosztów postępowania należało oddalić w oparciu przepis art. 98 § 1 i 2 k.p.c., o czym sąd orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku.